

FICTION : Main dans la main .. จับมือกัน

Author : Kanival

Kyuhyun x Donghae

INTERVIEW WITH LEE DONGHAE & INTRO



Q. งานอดิเรก ?

DH. อ่านหนังสือครับ อ่านได้ทุกแนวทุกประเภท ชอบมากๆ

Q. ความประทับใจแรกพบ ?

DH. เค้าน่ารักจังครับ

Q. จีบแรก ?

DH. ไม่มีหรอกครับเรื่องแบบนั้น ... คือจริงๆ นะบนรถไฟ

Q. ถ้าเขานอกใจ ?

DH. ตามสบายครับ อะไรที่มีความสุขก็ทำไป

Q. เพื่อนสนิท ?

DH. น้องฮยอกแจ ! จริงๆ ก็อายุเท่ากันแหละแต่ผมเรียกมันว่าน้อง 55555 น้องฮยอกแจเพิ่งไปทำผมมาใหม่ สีสบลอนด์สว่างสดใสน่ารักมากครับ

Q. ครอบครัว ?

DH. บ้านผมอยู่มกโพครับ ตอนนี้เลยอยู่หอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย แต่ก็กลับไปบ้านบ่อยนะครับ ช่วงหลังๆ นี้เค้าก็จะไปเป็นเพื่อน

Q. ทะเลาะ ?

DH. อืม.. เคยรีเปล่านะ ?

Q. ปัญหาเรื่องอายุ ?

DH. รอวันที่เค้าเรียกผมว่า 'พี่' อยู่ครับ

Q. ทำไมต้องคนนี้ ?

DH. นั่นสิ ทำไมผมไม่ชอบน้องฮยอกแจแทนนะ ?

Q. สุดท้ายนี้ ?

DH . จะไปอ่านหนังสือแล้วครับ

...พลั๊ก...

“อะ.. ขอโทษครับ” นักศึกษาร่างเล็กเอ่ยอย่างตกอกตกใจเมื่อร่างกายปะทะเข้ากับใครบางคนจนข้าวของ
หล่นกระจัดกระจายลงบนพื้นคอนกรีต

ผมรีบก้มลงช่วยเขาเก็บของ อืม.. ดูจากหนังสือเรียนของเขาแล้ว เด็กคนนี่คงอยู่ปีหนึ่งวิศวะสินะ ?
ผมลุกยืนขึ้นพร้อมกับยื่นหนังสือให้เขา อ่า.. ผู้ชายคนนี้ดูดีไม่เบาเลยแฮะ

“ชื่อ” น้ำเสียงหวานปนห้าวเอ่ยขึ้นลอยๆ ผมก็ไม่เข้าใจตัวเองเหมือนกันว่าทำไมผมถึงถามออกไปก่อน แต่
กระนั้นร่างที่สูงกว่าก็ตอบกลับมาในทันทีเช่นกัน

“โจว คยูฮยอน”

“อี ทงเฮ ปีสามอักษร” ผมพูดพร้อมใช้สายตาจ้องไปที่ดวงตาของเขา ปากบางๆ ของผมยกยิ้มขึ้นเล็กน้อย
พอให้เขาสะดุด

“...”

“...”

“เลิกเรียนแล้วยังไปรับ”

“ครับ”

บทสนทนาจบลงด้วยเสียงดังเพียงเท่านั้น ถึงแม้จะคุยกันนับคำได้ แต่ทั้งน้ำเสียง ทั้งปฏิกิริยาโต้ตอบของเขา
ทำให้ผม ยิ้มไม่หุบเลย ..

“มึง..คยู มึง เลิกเรียนแล้ว” รองเท้าสีทึบสะกิดเข้าที่น่องขาของคนที่กำลังพับหลังอยู่บนโต๊ะเลคเชอร์
“..อืม” ผมลืมหันกลับอย่างจั่วเจีย

เลิกเรียนแล้วจ้ะน้า ..

ช่วงขากวามุ่งหน้าไปที่ตึกอักษรศาสตร์ สายตาสอดส่องมองหาผู้ชายตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ที่ผมกำลัง
สนใจเขาอยู่มากทีเดียว

“ทงเฮ” ผมเอ่ยขึ้นเมื่อเห็นร่างเล็กๆ นั้น เดินลงบันไดมา
“ผมอายุมากกว่าคุณนะครับ”

“ก็จะเรียกทงเฮ” คนตัวเล็กหันมามุ่ยลง ปากบางๆ ก็บ่นขมุขมิบอะไรอยู่คนเดียวก็ไม่รู้ เท่าที่ได้ยิน
น่าจะเป็น ‘เด็กเอาแต่ใจ’ ละมั้ง

“มารับทำไม”

“อยากมา”

“เอาแต่ใจจริงๆ”

...